

[Socialministeren.]

for ikke har noget incitament til at arbejde sig ud af deres sygdom.

Jeg vil til denne fremstilling for det første sige, at de dagpengesatser, der er anført i artiklen, jo er maksimumssatser. Efter sygeforsikringsloven kan dagpengene ikke overstige de fire femtedele af indtægten i den sidste uge før sygdommeldingen, og efter ulykkesforsikringsloven kan de højst udgøre et beløb svarende til to tredjedele af årslønnen. Personer, som før sygdommen eller ulykkestilfældet har haft en beskeden indtægt, vil altså få lavere dagpenge end de satser, der er nævnt i artiklen. Men desuden må jeg gøre opmærksom på, at personer, der er under revalidering, i mange tilfælde vil få større samlet hjælp end folkepensionens grundbeløb med tillæg af husleje, kontingenter m. v. Det står jo i loven, at hvis der er tale om familieforsørgere, skal det sociale udvalg i fornødent omfang afhjælpe den trang, der står i forbindelse med iværksættelse af revalidering, og det siges udtrykkelig, at der ved hjælpens udmåling skal tages hensyn til familiens hidtidige levestandard og til ønskeligheden af, at den pågældende tilskyndes til at gennemføre revalidering.

Med baggrund i den artikel, der er refereret til, er der derimod et andet punkt, som jeg godt vil sige et par ord om, og det er forholdet for enlige forsørgere. Her kan jeg erkende, at der kan blive tale om nedgang, når de går over fra dagpenge til standardhjælp; og det er rigtigt, at et sådant resultat ikke kan være rimeligt; derfor er jeg indstillet på at undersøge, om der her er noget, der bør ændres. Men helt generelt kan man ikke sige, at ulykkes- og sygedagpengene ligger højere end standardhjælpen efter revalideringsloven, navnlig ikke når hjælpen, som jeg nævnte det, for familieforsørgere suppleres med den støtte, som det sociale udvalg kan yde til afhjælpning af familiens trang. Men jeg er som nævnt indstillet på, at det bør undersøges, om det er rimeligt, at man har forskellige udgangspunkter for fastsættelse af hjælp i tilfælde, hvor den hidtidige indtægt svigter, men hvor den pågældende ikke skal henvises til en varig pension.

På kortere sigt er der mulighed for, at man kan overveje ændringer i forbindelse

med den revision af revalideringsloven, der skal finde sted i folketingsåret 1968-69, og her kan der, som jeg nævnte, også være grund til at overveje de specielle forhold for de enlige mødre. Men på længere sigt bør hele spørgsmålet måske løses ved en ændring af dagpengeordningen, eventuelt således at man finder frem til en ordning, hvor dagpengene bliver afpasset efter den hidtidige indtægt og udbetales såvel ved sygdom og ulykke som under optræning på en revalideringsinstitution. Det er som bekendt et af de spørgsmål, man beskæftiger sig med i socialreformkommissionen.

Bundgård: Jeg vil gerne sige tak for svaret. Jeg synes, det var en positiv besvarelse, og jeg er glad for tilsagnet om, at man både vil undersøge det øjeblikkelige problem og kigge alvorligt på disse ting med henblik på revisionen af de løvbestemmelser, der ligger til grund for dem. Jeg tror, det er et problem for mange mennesker i øjeblikket. Men jeg vil gerne pege på, at det måske yderligere er et problem, fordi der i visse tilfælde er en begrænset mulighed efter revalideringsloven for folk, der virker på arbejdsmarkedet, til at supplere op til minimumen; der virker det som en stor uretfærdighed, at nogle kan få suppleret op til minimumen, og andre kan ikke. Det er det, der gør det vanskeligt for dem, som er underkastet disse bestemmelser, og som har lavere takster at gå efter. Men jeg håber altså, at undersøgelsen vil give resultat, og det må helst være et hurtigt resultat, for der er mange mennesker, som klarer sig dårligt med revalideringshjælpen i dag, og som faktisk føler sig sat lidt til side her i samfundet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Schlüter* til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren drage omsorg for, at det bebudede tjenestemandshør i forbindelse med lyntogskatastrofen på Fyn vil finde sted for åbne døre?“

Skriftlig begrundelse:

I strafferetlig henseende har lyntogskatastrofen nu fundet en endelig afgørelse med en frifindelse, som anklagemyndigheden ikke